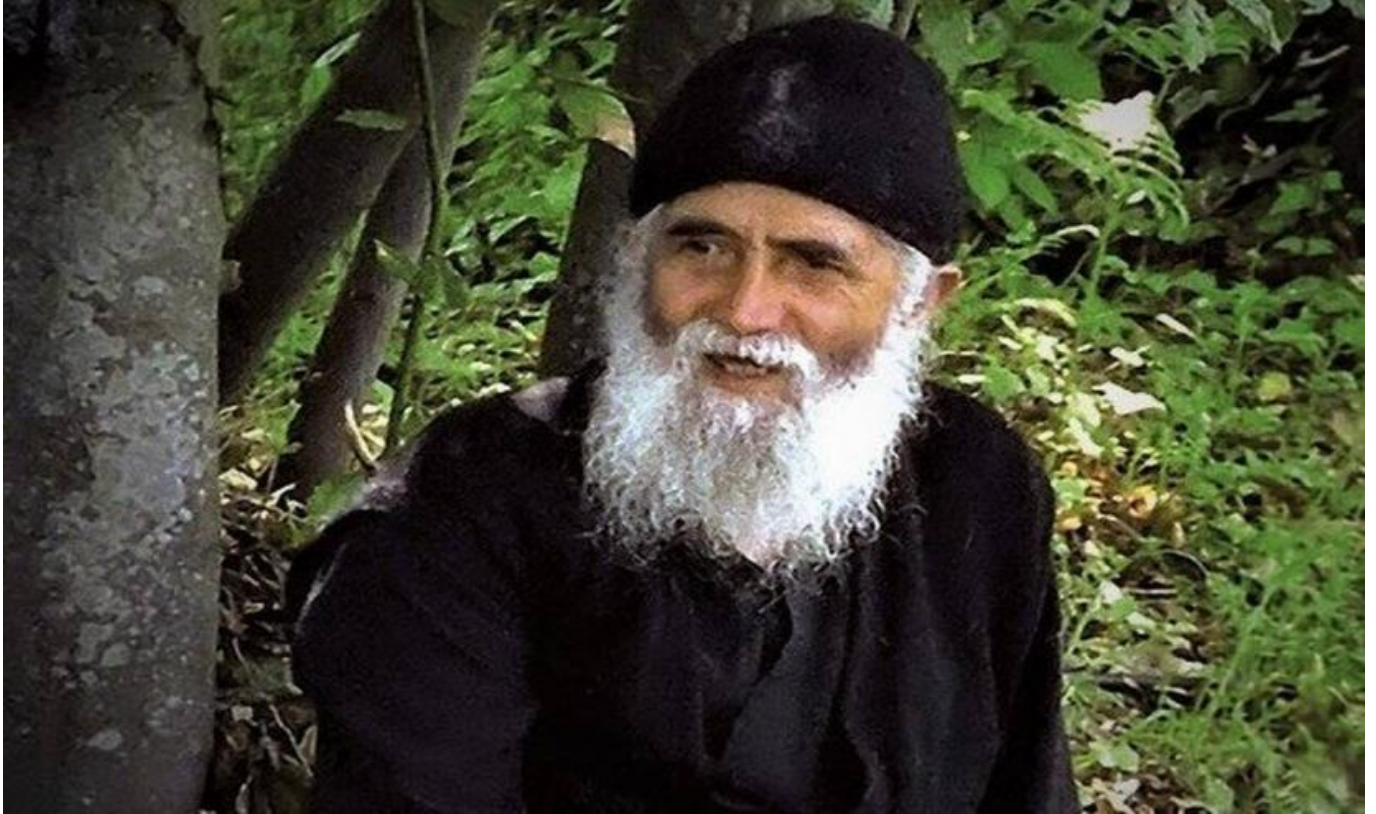

24 Φεβρουαρίου 2023

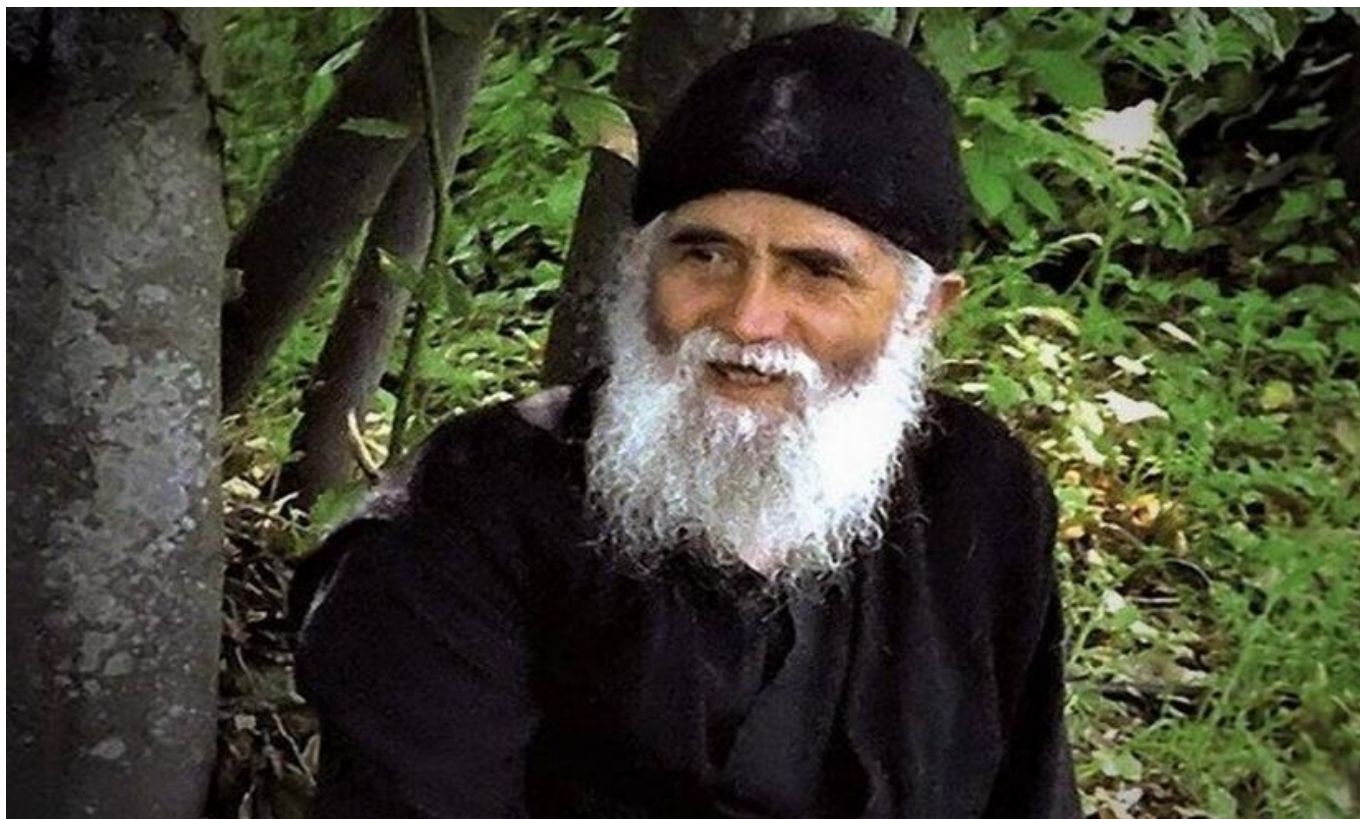
Άγιος Παΐσιος: Τι έλεγε για τα Ψυχοσάββατα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οι προσευχές και τα μνημόσυνα έχουν τη δυνατότητα και από την κόλαση να βγάλουν τη ψυχή.

-Γέροντα, οι υπόδικοι νεκροί (πλην των Αγίων) μπορούν να προσεύχονται;

-Έρχονται σε συναίσθηση και ζητούν βοήθεια , αλλά δεν μπορούν να βοηθήσουν τον εαυτό τους. Όσοι βρίσκονται στον Άδη μόνο ένα πράγμα θα ήθελαν από τον Χριστό: να ζήσουν πέντε λεπτά για να μετανοήσουν. Εμείς που ζούμε, έχουμε περιθώρια μετανοίας, ενώ οι καημένοι οι κεκοιμημένοι δεν μπορούν πια μόνοι τους να καλυτερεύσουν την θέση τους, αλλά περιμένουν από εμάς βοήθεια. Γι' αυτό έχουμε χρέος να τους βοηθούμε με την προσευχή μας.

Μου λέει ο λογισμός ότι μόνο το δέκα τοις εκατό από τους υπόδικους νεκρούς βρίσκονται σε δαιμονική κατάσταση, και, εκεί που είναι, βρίζουν τον Θεό, όπως οι δαίμονες. Δεν ζητούν βοήθεια, αλλά και δεν δέχονται βοήθεια! Γιατί, τι να τους κάνει ο Θεός; Σαν ένα παιδί που απομακρύνεται από τον πατέρα του, σπαταλάει όλη την περιουσία του και από πάνω βρίζει και τον πατέρα του. Ε, τι να το κάνει αυτό ο πατέρας του; Οι άλλοι όμως οι υπόδικοι, που έχουν λίγο φιλότιμο, αισθάνονται την ενοχή τους, μετανοούν και υποφέρουν για τις αμαρτίες. Ζητούν να βοηθηθούν και βοηθιούνται θετικά με τις προσευχές των πιστών.

Τους δίνει δηλαδή ο Θεός μία ευκαιρία, τώρα που είναι υπόδικοι, να βοηθηθούν μέχρι να γίνει η Δευτέρα Παρουσία. Και όπως σε αυτή τη ζωή, αν κάποιος είναι φίλος με τον βασιλιά, μπορεί να μεσολαβήσει και να βοηθήσει έναν υπόδικο, έτσι κι αν είναι κανείς φίλος με τον Θεό, μπορεί να μεσολαβήσει στο Θεό με την προσευχή του και να μεταφέρει τους υπόδικους από την μία φυλακή σε άλλη καλύτερη, από το ένα κρατητήριο σε ένα άλλο καλύτερο.

Ή ακόμα μπορεί να τους μεταφέρει και σε ένα δωμάτιο ή σε διαμέρισμα.

Όπως ανακουφίζουμε τους φυλακισμένους με αναψυκτικά κλπ που τους πηγαίνουμε, έτσι και τους νεκρούς τους ανακουφίζουμε με τις προσευχές και τις ελεημοσύνες που κάνουμε για τη ψυχή τους. Οι προσευχές των ζώντων για τους κεκοιμημένους και τα μνημόσυνα είναι η τελευταία ευκαιρία που δίνει ο Θεός στους κεκοιμημένους να βοηθηθούν, μέχρι να γίνει η τελική Κρίση. Μετά την δίκη δεν θα υπάρχει δυνατότητα να βοηθηθούν....

...Ο Θεός θέλει να βοηθήσει τους κεκοιμημένους, γιατί πονάει για τη σωτηρία τους, αλλά δεν το κάνει, γιατί έχει αρχοντιά. Δεν θέλει να δώσει δικαίωμα στο διάβολο να πει: Πως τον σώζεις αυτόν, ενώ δεν κοπίασε; Όταν εμείς προσευχόμαστε για τους κεκοιμημένους, Του δίνουμε το δικαίωμα να επεμβαίνει. Περισσότερο μάλιστα συγκινείται ο Θεός όταν προσευχόμαστε για τους κεκοιμημένους παρά για τους ζώντες.

Γι' αυτό και η Εκκλησία μας έχει τα κόλλυβα, τα μνημόσυνα. Τα μνημόσυνα είναι ο καλύτερος δικηγόρος για τις ψυχές των κεκοιμημένων. Έχουν τη δυνατότητα και από την κόλαση να βγάλουν τη ψυχή. Κι εσείς σε κάθε Θεία Λειτουργία να διαβάζετε κόλλυβα για τους κεκοιμημένους. Έχει νόημα το σιτάρι: Σπείρετε εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία (Α' Κορινθ, κεφ 15, εδ 42)(δηλαδή συμβολίζει το θάνατο και την ανάσταση του ανθρώπου), λέει η Γραφή...

-Γέροντα, αυτοί που έχουν πεθάνει πρόσφατα έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από προσευχή;

-Εμ , όταν μπαίνει κάποιος στη φυλακή, στην αρχή δεν δυσκολεύεται πιο πολύ; Να κάνουμε προσευχή για τους κεκοιμημένους που δεν ευαρέστησαν στον Θεό, για να κάνει κάτι και γι' αυτούς ο Θεός. Ιδίως, όταν ξέρουμε ότι κάποιος ήταν σκληρός, γιατί μπορεί να νομίζουμε ότι ήταν σκληρός, αλλά στη πραγματικότητα να μην ήταν-και είχε αμαρτωλή ζωή, τότε να κάνουμε πολλή προσευχή, Θείες Λειτουργίες, Σαρανταλείτουργα για τη ψυχή του και να δίνουμε ελεημοσύνη σε φτωχούς για τη σωτηρία της ψυχής του, για να ευχηθούν οι φτωχοί "να αγιάσουν τα κόκκαλά του", ώστε να καμθεί ο Θεός και να τον ελεήσει. Έτσι ότι δεν έκανε

εκείνος, το κάνουμε εμείς γι' αυτόν. Ενώ ένας άνθρωπος που είχε καλωσύνη, ακόμα και αν η ζωή του δεν ήταν καλή, επειδή είχε καλή διάθεση, με λίγη προσευχή πολύ βοηθιέται.

Έχω υπόψη μου γεγονότα που μαρτυρούν πόσο οι κεκοιμημένοι βοηθιούνται με την προσευχή πνευματικών ανθρώπων. Κάποιος ήρθε στο Καλύβι και μου είπε με κλάματα: Γέροντα, δεν έκανα προσευχή για κάποιο γνωστό μου κεκοιμημένο και μου παρουσιάστηκε στον ύπνο μου. Είκοσι μέρες, μου είπε, έχεις να με βοηθήσεις, με ξέχασες και υποφέρω! Πράγματι, μου λέει (ο προσκηρυτής) εδώ και 20 μέρες είχα ξεχαστεί με διάφορες μέριμνες και ούτε για τον εαυτό μου δεν προσευχόμουν.

-Όταν, Γέροντα, πεθάνει κάποιος και μας ζητήσουν να προσευχηθούμε γι' αυτόν, είναι καλό να κάνουμε κάθε μέρα ένα κομποσχοίνι μέχρι τα σαράντα;

-Άμα κάνεις κομποσχοίνι γι' αυτόν, βάλε και άλλους κεκοιμημένους. Γιατί να πάει η αμαξοστοιχία στον προορισμό της με έναν μόνο επιβάτη, ενώ χωράει και άλλους; Πόσοι κεκοιμημένοι έχουν ανάγκη οι καημένοι και ζητούν βοήθεια και δεν έχουν κανέναν να προσευχηθεί γι' αυτούς! Μερικοί, κάθε τόσο, κάνουν μνημόσυνο μόνο για κάποιον δικό τους. Με αυτό το τρόπο δεν βοηθιέται ούτε ο δικός τους, γιατί η προσευχή τους δεν είναι τόσο ευάρεστη στο Θεό. Αφού τόσα μνημόσυνα έκαναν γι' αυτόν, ας κάνουν συγχρόνως και για τους ξένους.

-Γέροντα, οι νεκροί που δεν έχουν ανθρώπους να προσεύχονται γι' αυτούς βοηθιούνται από τις προσευχές εκείνων που προσεύχονται γενικά για τους κεκοιμημένους;

-Και βέβαια βοηθιούνται. Εγώ, όταν προσεύχομαι για όλους τους κεκοιμημένους, βλέπω στον ύπνο μου τους γονείς μου, γιατί αναπαύονται από την προσευχή που κάνω. Κάθε φορά που έχω Θεία Λειτουργία, κάνω γενικό μνημόσυνο για όλους τους κεκοιμημένους... Αν καμιά φορά δεν κάνω ευχή για τους κεκοιμημένους, παρουσιάζονται γνωστοί κεκοιμημένοι μπροστά μου.

Έναν συγγενή μου, που είχε σκοτωθεί στο πόλεμο, τον είδα μπροστά μου μετά τη Θεία Λειτουργία, την ώρα του μνημοσύνου, γιατί αυτόν δεν τον είχα γραμμένο με τα ονόματα των κεκοιμημένων, επειδή μνημονεύονταν στη Προσκομιδή με τους ηρωικώς πεσόντες. Κι εσείς στην Αγία Πρόθεση να μη δίνετε να μνημονευθούν μόνο ονόματα ασθενών, αλλά και ονόματα κεκοιμημένων, γιατί μεγαλύτερη ανάγκη έχουν οι κεκοιμημένοι!

Ειρήνη εστί μετ' εκείνων, οίτινες ενίκησαν τον κόσμο. ειρήνη ειή μεθ' ημών, οίτινες έτι και νυν αγωνιζόμεθα. Ούτω φεύγει η θλίψις του κόσμου, ούτως εξαφανίζεται του θανάτου το κέντρον, και ως νικητής υπεράνω της κόνεως

ίσταται ο Χριστός μετά πάντων των εις αυτών πιστευόντων και λέγει:»ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». (Ιωαν 16 33)

Από τον Δ' τόμο, Οικογενειακή Ζωή, Λόγοι του π. Παΐσιου, Εκδόσεις Ησυχαστήριο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή, Θεσσαλονίκη.